

Nový Jeruzalém č. 7/2019

Zpravodaj pro 235. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v Křoví u Velké Bíteše - v úterý 16. července 2019 v 18 hodin.

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Jimramově.

Ve čtvrtek 13. června 2019 přijelo a přišlo na pouť NJ do Jimramova čtyřmi autobusy, auty a pěšky asi 300 poutníků. Svátost smíření udělovalo 7 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Mgr. Jakuba Holíka na pouti NJ v Jimramově:

Milí přátelé! Po naslouchání Božímu Slovu, našich modlitbách, bych vám chtěl nabídnout pro povzbuzení něco, co mě teď provází v těchto dnech, co je konkrétní **nabídka pro nás pro všechny**. Prožíváme týden, který je takový dozvuk velikonoční doby. Protože jsme slavili slavnost **Seslání Ducha Svatého** a budeme v neděli slavit slavnost **Nejsvětější Trojice**. My jsme byli s několika málo dny s rodinami naší farnosti z Třebíče na pouti – na **Křemešniku u Pelhřimova**. Nahoře na kopci je **kostel Nejsvětější Trojice**. Byl jsem tam už několikrát, ale dovnitř do kostela jsem se nikdy nedostal. Uvnitř jsem byl tedy poprvé. Kromě toho známého vyobrazení **Nejsvětější Trojice, jak ho všichni známe, postavy Otce, Syna i Ducha Svatého, bylo celé toto sousoší záramováno obrovským srdcem**. Říkal jsem si, že umělec vyjádřil **veliké tajemství Boha Lásky** a každý to má na očích. A každému, kdo se před tímto oltářem zastaví, je jasné, že **Bůh je láska. Bůh je ten, kdo nás k této lásce zve, láskou nás zahrnuje a láska je základním způsobem života křesťana**. Jak to ale dělat? Četl jsem knihu, kterou napsal jeden moudrý jezuita. A já bych vám z této knihy nabídl takovou **šesterku, šest velmi konkrétních a praktických rad k tomu, jak se máme učit mít rádi**. Vychází to všechno ze zkušenosti bratří jezuitů a myslím, že se tato **šesterka velmi odráží v životě papeže Františka**. A myslím, že i mnozí z nás, v této době, kdy často slyšíme různé návody, kuchařky, jak to či ono dělat, potřebujeme **slyšet** pro jednoduchost, ale zároveň i krásu, něco velmi konkrétního a také se **opravdu se na tuto cestu vydat**. Můžeme si vybrat jednu cestu, která vám bude nejbližší. Můžete o tom, co budu říkat přemýšlet. Když vás zaujme to první, tak už neposlouchejte a nechte to pro druhé. Záleží na vás. Ale důležité je, abychom si každý něco málo dneska odnesli.

První projev lásky: chápat naslouchat. Máme být trpělivými posluchači pro ty druhé. To je **znamení veliké lásky a umění**. My víme, že naše **víra má základ v naslouchání Bohu**: v Písmu Svatém, naslouchání Ježíšovu příběhu, v událostech našeho života, v našem svědomí, kde se ozývá hlas Boží a my mu máme umět naslouchat. Známe Ježíšův příběh, že měl čas naslouchat lidem, kteří k němu přicházeli. Ona duchovní akce – **Nikodémova noc**, kterou všichni známe, je odvozena od této chvíle, kdy za Ježíšem přichází člověk – Nikodém – a Ježíš mu naslouchá. Stráví s ním celou noc. Cesta naslouchání vyžaduje, abychom **hned neměli jasnou odpověď** pro toho, kdo nám něco říká. Abychom **opravdu naslouchali**. Abychom si neřekli - to už znám, ale abychom vnímali, že v tom rozhovoru máme být tomu druhému blízkou. Abychom neprosazovali svůj názor, abychom **přemýšleli**, co nám ten druhý říká. Nasloucháním druhému totiž **dáváme najevo, že si ho vážíme a máme ho rádi**. A že je důležité dovolit člověku, aby nám mohl **sdělit své radosti a bolesti**. A víme, že ten, kdo dokáže opravdu naslouchat i chybám druhého, podpírá ho, modlí se za něho na jeho cestě, dává poznávat něco druhému, že nikdy není sám. A nakonec dostaneme často malou odpověď na tuto cestu lásky – ten člověk nám řekne: Já jsem moc rád, že jsem to tohle mohl říct. Moc mně to pomohlo. A když se budeme ráno nebo večer dívat do zrcadla, jak vypadáme, nezapomeňme na to, že máme **dvě uši a jedna ústa**. Že máme **více naslouchat a méně mluvit**.

Druhý projev lásky: Být přítomen tam, kde máme být. Služba naší přítomnosti nepřináší často nějaké počitatelné skutečnosti. Nemůžeme říci, co všechno jsem stihl a co všechno jsem udělal. Ale můžeme říci - **byl jsem nebo jsem s tím druhým**. V pondělí jsme slavili svátek Panny Marie, Matky Církve. Četli se dva úryvky z Písma o Panně Marii. **Maria, která stojí pod křížem a Maria, která se modlí s apoštoly před sesláním Ducha Svatého. Maria nic neříká, jen je tam, je přítomná tam, kde má být**. Ti druzí se o ni mohou opřít, může se o ni opřít i Ježíš, který umírá. Má tam svou matku, má tam učedníka. Ve večeradle je Maria garantem toho, že se bude modlit s učedníky a oni ji vnímají jako svou oporu. **My často chceme utéci ze situace, ve které máme být. Myslíme si, že to jinde bude lepší. A neumíme stát tam, kde jsme teď. Často také utíkáme ze situace, kdy je máme podepřít také proto, že nevíme, co bychom jim řekli. Vyhýbáme se jim, protože nemáme slov. Ale my víme, že projev lásky je být s tím druhým**. Vychází to z mého slibu, který dávám druhému, že budu vnímavý pro jeho život. Z odvahy svěřit Bohu minulost i budoucnost, ale **žít přítomnost. Nic jiného nemáme - jen tuto chvíli**. Tady nám chce Pán žehnat. Máme své rozhodnutí, ve kterých chceme vytrvat. V naší službě: kněžské, jáhenské, rodičovské, manželské. Je to cesta, která má svou minulost, přítomnost a věříme, že bude mít i budoucnost. Ale teď máme **proměňovat přítomnost, být přítomen druhému člověku**. Nevymýšlet co všechno musíme udělat, co všechno musíme říct, ale být tam, kde máme být.

Třetí projev lásky: udělat něco konkrétního pro druhé. Jak často máme **velké ideály** a ambice nebo naopak si řekneme, že **nic nezměníme, nic nezmůžeme**. Anebo také říkáme: **Měl bych dělat to či ono, ale nejde to proto a proto**. Rád bych to či ono udělal, ale začnu zítra. A tak nezačneme nikdy. Každý den přináší mnoho příležitostí. **Bůh nám je připravil, chce nás překvapovat, ale my to často odkládáme**. Máme své starosti, své problémy, ale právě to, co uděláme pro druhé má tu největší hodnotu. Dnes jsme slyšeli v prvním čtení, že Bůh se obrátil na Izaiáše a taktó se obrací na mnoho a mnoho lidí, které známe z Božího Slova. Obrací se i na nás: **Koho mám poslat? Neříkejme: Pošli někoho jiného, já na to nemám. Umějme říci: Pošli mne. Půjdu já, s vědomím svých chyb, nedostatků, limitů**. Ale mně, vás - každého si Pán vybírá pro konkrétní úkol, který máme dělat.

Za čtvrté: Máme umět milovat bez nároků. To je velmi těžké. Nenárokovat si odměnu za to, že někoho máme rádi. Nechtít po druhém, aby mě miloval tak, jak chci já. Aby druhý dělal to, co já si přeji. **Dát lidem svobodu, aby byli tím, kým jsou. Ne těmi, jaké je chci vidět a mít já**. A to je těžké, moc těžké. Ale když se podíváme na Krista, podíváme se na jeho vztah k nám, musíme říci, že on nás má rád se vším všudy. **On nás má rád pořád, takové, jací jsme. Ať jsme dobří nebo zlí**. Známe tu známou větu, větu, která se tak často říká, větu, která je nekřesťanská - že Bůh dobré odměňuje a zlé trestá. Bůh nikdy nikoho netrestá, my se trestáme sami. **Bůh nás všechny chce zachránit. Bůh má rád všechny stejně**. Tak jako maminka má ráda všechny děti stejně, ať jsou hodné nebo zlé. Ať jsou to geniové nebo lotři. **A Bůh miluje mnohem víc než milují maminky své děti**. A u Ježíše vidíme tento oceán lásky, která je nabídnuta všem bez nároků. A my se to v blízkosti Ježíše učíme i v našich vztazích.

Za páté: Učit se odpouštět. I ti, kteří nás mají moc rádi, ti, kdo jsou nám blízkou, nás zraňují. A my jsme z toho ještě víc smutní, když nás zraní někdo blízký. A jako stále prosíme o odpuštění Boha i druhé, učme se **nabízet odpuštění i těm, kteří nás zranili nebo zraňují**. Nenesme si tyto šrámy a viny pořád dál. Nežijme ve své zatrpklosti, v neustálém připomínání toho, co nám kdo špatného udělal. **Nechejme se osvobodit Bohem a mluvmé velmi pravdivě: Bože já to nezvládnou, ale s tvou pomocí se můžu nechat osvobodit, můžu jít dál**. Uvěřit v Boží odpuštění znamená nevracet se k tomu, co už Pán uzdravil. A víme, že **Bůh je ve svém odpuštění nevyčerpateľný, neunavitelný**. Ne třikrát a dost, ne sedmkrát a dost, ale pořád. A právě to nám Bůh nabízí. Nabízí nám vždycky novou šanci. A my ji nabídneme v Boží blízkosti nejdříve sobě, abychom ji potom mohli nabídnout i druhým. **Bůh je Bohem budoucnosti**. Tu stále otvírá ve svém milosrdenství, ozdravení a nabídce nového začátku. **Jsi uzdraven, jsi čistý, vydej se na cestu, jdi a už nehřeš, je ti odpuštěno**. Pořád to slyšíme, pořád to slyšíme ve všech příbězích evangelia. Učme se také podle toho žít.

A konečně šestý projev lásky: Modlit se. Přímluvná modlitba za druhé, za všechno, co prožíváme, za všechno, co je kolem nás. **Modleme se, jak můžeme a jak umíme**. Nebudme

troškaři a modleme se za veliké věci. Za jednotu mezi křesťany, za uzdravení vztahů v našich rodinách, v našem národě. Za pravdivost v životě Církve, do které všichni patříme. Za ochotu a odvahu pro mladé lidi, za vytrvalost v bojích s pokušením a se zlem. Modleme se za nemocné a staré. Modleme se za každého člověka, kterého na své cestě potkáme. **Vyprošujeme Boží požehnání všem. Žehnejme jim svou modlitbou.** Požehnání se latinsky řekne Benedikcio. Znamená to dobře mluvit. Říkat dobrá slova, ve staré češtině - **dobrořečit**. Ať dobrořečí naše duše Pánu, ať se modlíme jeden za druhého. Ježíš se modlí za nás, za každého z nás. Dneska jsme to zase slyšeli v evangeliu. Modlí se za jednotu, pravdu, za víru, která se projevuje skutky.

Máme tedy těchto šest cest lásky: naslouchat, být přítomen, udělat něco konkrétního, milovat nezištně, odpouštět, modlit se. Slavení Eucharistie, které prožíváme, toto všechno obsahuje. Umějme to nejen slavit, ale i žít. Jsme k tomu vyvoleni, poslání jako Boží lid. Jako Ježíšovi přátelé a spolupracovníci. Jako Církev, ve které Duch Svatý rozděluje různé dary, ale k užítí všech. Děkujme za to, co jsme dostali a nenechme si to vzít. Amen.

Sbírka - po zaplacení autobusů, nutné režie - jsme darovali 9 138 Kč na pomoc Oblastní Charitě Žďár n/Sáz. – domácí hospicová péče. Pán Bůh zaplať. Poděkování patří také místnímu faráři otci Markovi Husákoví a všem farníkům z Jimramova, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. A hlavně - **díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.**

Představení hlavního celebranta NJ v Křoví, kterým je P. ThLic. Tomáš Vyháněk OMI, farář v Českých Velenicích, Dvorech nad Lužnicí, Krabonosi, Rabšachu a Suchdolu nad Lužnicí:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působíště: Je mi 40 let a pocházím ze Znojma. Mám o rok mladšího bratra. Z rodičů již žije pouze moje maminka. Celé své dětství i mládí jsem prožil v krásném královském městě Znojme, kam se pokaždé rád vracím. Po maturitě, v 18 letech, jsem vstoupil do řádu Misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné. Studoval jsem a posléze i působil v různých zemích Evropy a nyní aktuálně sloužím na hranici s Rakouskem v Českých Velenicích.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Asi si plně neuvědomuji, co vše mi rodiče dali do vínku svou výchovou. Jedna věc, která je podstatná, je určitě nebojácnost v názorech, umět si stát za svým a nepřizpůsobovat se většině.

Co bylo tím nejdůležitější impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Má rodina se pohybovala v prostředí „skryté církve“, a kněží, s nimiž jsem se tam setkával, pro mě byli velkým vzorem života, nejvíce pak biskup Stanislav Krátký.

Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem? Vedle biskupa Stanislava to byl později také kardinál Špidlík, který mě doprovázel během římských studií.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Na to je jednoduchá odpověď, **mši svatou**. Nejkrásnější chvíle jsem prožil při mši svaté.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí? Být sám sebou, autentický, na nic nehrát, přestat se přetvařovat. Žít upřímně svůj vztah k Bohu a jak říkal svatý František svým bratřím: „Hlásejte evangelium stále, a pokud je to nezbytné, tak také slovy.“

Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě? V mém poslání se snažím doprovázet mně svěřená farní společenství na cestě k budoucnosti. Víím, že s největší pravděpodobností, až jednoho dne budu poslán jinam, do těchto farností již další kněz nepříjde, a tak se snažím, aby si farníci uvědomili svou vlastní odpovědnost za společenství a byli schopni společně prožívat živou víru, i když tam kněz bude jezdit jednou za dva či tři týdny. Je to realita, kterou nemá cenu ignorovat, ale na kterou je třeba se naopak připravit. Zároveň mě taková pastorační práce, jako misionáře, velmi baví.

Mohl byste nám přiblížit úmysl sbírky na poutí NJ v Křoví? Výtěžek této naší sbírky pošleme na podporu bohoslovců na Haiti, které je dlouhodobě sužováno nejenom přírodními katastrofami v podobě cyklonů, ale také následnými epidemiemi, např. cholerou apod. Pomozme těmto mladým mužům stát se kněžími, kteří budou moci sloužit svému lidu

Kde vás nejvíc „tlačí boty“? Jsem občas smutný z toho, když vidím určitou zaostalost církve v České republice, chybí nám těch 40 let, kdy jsme byli izolováni od celosvětové církve. To se pak projevuje v různých konkrétních případech, kdy nám ujíždí vlak, a my řešíme různé žabomyší války, místo abychom byli **nositeli Kristova POKOJE**, který dnešní společnost tolik potřebuje.

Co Vám udělalo v poslední době radost? Prožívání velikonočních svátků, kdy jsem po obřadech viděl některé lidi, kteří odcházeli naplněni Duchem Svatým. Myslím, že to je to nejdůležitější - nepočítat pořad, kolik nás ubývá, ale uvědomit si, co si každý jednotlivý věřící odnáší ze mše svaté

Co pro rodiny podstatné, co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat, jak to prožíváte ve své službě? Nejdůležitější je vzájemná láska, pracovat na ní, dít se pro ni, bojovat za ni. Když je v rodině láska, pak se zvládnou i všechny možné problémy a nedokonalosti jednotlivých členů. Církev by měla dávat co nejvíce příležitosti k čerpání z nekonečné studnice LÁSKY, neměla by vytvářet překážky, ale naopak hledat způsoby, aby se k této studnici dostal každý, kdo potřebuje a žízni po lásce ve svém životě.

Poděkování:

V Praze dne 28. května 2019

Vážený pane faráři, milí bratři a sestry v Kristu, služba je znakem křesťana a muže mít různé formy. Jednou z nich je i finanční pomoc ve prospěch trpících. Upřímně děkuji za Váš dar ve prospěch trpících malomocenstvím, TBC a vředy buruli. Květen je časem, který je už po staletí zasvěcen Panně Marii, Královně nebes. Také může být i inspirací pro zamyšlení nad rolí žen v lidské společnosti. Ženy bez nadsázky „nesou“ rodinu, táhnou výchovu dětí, pečují o nemocné atd. Jsou odvážné, vstanou a slouží. I v projektech Likvidace lepry je jejich role nezastupitelná. Ať už se jedná o práci řadových sester pečujících o nemocné v Kolumbii, či sestry františkanky, které zajišťují chod Rehabilitačního a nemocničního centra v liberijské Gante, anebo sestry Kongregace sv. Anny, které pracují v indických nemocnicích. Mariánské bude i naše, již osmé společné setkání přátel Likvidace lepry, na které Vás co nejsrději zvou. Budeme v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Orlicí. Pout se bude tradičně konat v sobotu 1. června od 14:00 hod. Na setkání s Vámi se těší a z celého srdce žehná, P. ThDr. Jan Balík, PhD., kanovník

Plán poutí na rok 2019: 18. – 24. 8. - XIX. pěší pout' na Velehrad

21. 9. – XVI. pěší smírná pout' P. MUDr. Ladislava Kubíčka

28. 10. – Praha – po stopách sv. Anežky české

Plán poutí NJ na rok 2019 a rok 2020:

2019	12. září	Radostín		
	15. říjen	Bystré	13. listopad	Jámy
				12. prosinec
				Olešnice
2020	14. leden	Velké Meziříčí	13. únor	Trpín
				12. březen
				Křižanov
	14. duben	Měřín	13. Květen	Bohdalov
				16. červen
	14. červenec		13. srpen	
				15. září
				Pavlov
	13. říjen		12. listopad	Jámy
				15. prosinec
				Olešnice

2021 únor - Lysice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -... ..

Srdečné pozvání na 236. pout' NJ – v úterý 13. srpna 2019 v 18 hodin do Žďáru nad Sázavou ke sv. Prokopu – hlavní celebrant – P. Zdeněk Mach z Litomyšle.

*Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. **Uzávěrka příštího čísla je 20.7. 2019. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.***

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém**

Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14.

Zodpovědný redaktor : jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, telefon: 606948970

Časopis je určen výhradně pro vnitřní potřebu farností a poutníků NJ.